

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815200799
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815200799.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: W. B., nar. XX.X.XXXX, bytom S., Š. X, Č. U., proti odporkyni: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom M., U. XX/XX, o zaplatenie 1.979,28 eur takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.347,22 eur a náhradu trov konania v sume 42,83 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1.979,28 eur ako preplatku na výživnom, ktorý vznikol nariadením exekúcie z výsluhového dôchodku na sumu 3.589,54 eur, pričom celkovo zaplatil sumu 6.315,62 eur. Odporkyňa peniaze používala pre svoju potrebu, hoci vedela, že zameškané výživné už má zaplatené. Uviedol, že exekúcia voči nemu bola zrušená 21.5.2014.

Na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že návrhom si uplatňuje nárok na preplatené výživné na dcéru I., ktoré bolo vyplácané do rúk odporkyne. Dcéra I. však už u odporkyne v domácnosti asi od r. 2012 nebývala a prostriedky použila odporkyňa pre svoju potrebu. Výživné na dcéru mu bolo zrušené od 1.9.2011, napriek tomu mu exekučne boli vykonávané zrážky aj na jej výživu až do roku 2014. V konaní navrhovateľ uviedol, že pokiaľ mu vznikol preplatok na výživnom na syna M., tento si voči odporkyni neuplatňuje, pretože syn M. s odporkyňou žije v jednej domácnosti.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Uviedla, že ona nemá prehľad o tom, akú sumu navrhovateľ na výživu detí zaplatil, pretože výživné neplatil pravidelne. Z toho dôvodu ho žiadala, aby si túto evidenciu viedol sám a uhradené platby oznamoval súdnemu exekútorovi. Uviedla, že skončenie štúdia dcéra I. navrhovateľovi oznámila, v súvislosti s tým potom bola jeho vyživovacia povinnosť voči nej zrušená. Súdnemu exekútorovi to však nahlasovať nebola. Uviedla, že dcéra sa z domácnosti odsťahovala začiatkom septembra 2011 a ona jej už žiadne peniaze, ktoré jej boli poukázané ako zrážky na výživné, neposlala. Tieto prostriedky boli spotrebované na syna alebo na domácnosť. Podľa jej názoru preplatok na výživnom mohol vzniknúť najviac vo výške do 500,- eur, preukázať to však nevedela. Zároveň odporkyňa uviedla, že ak by aj preplatok vznikol, ona ho nemá ako navrhovateľovi vrátiť, pretože má len invalidný dôchodok vo výške 131,20 eur mesačne a príjem z práce na dohodu je minimálny.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkom, oboznámením obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 6C/45/2014 a 15Er/2245/2009, rozsudku tunajšieho súdu č.k. 15C/110/2011-8 a 13P/50/2010-48, exekučného príkazu súdneho exekútora JUDr. Martina Bujnu č. EX 549/09 zo dňa 3.2.2011, oznámenia Ministerstva vnútra SR z 20.3.2014 a prehľadu vykonávaných zrážok z

výsluhového dôchodku navrhovateľa, úradného záznamu zo dňa 5.5.2014 v konaní EX 545/09, vyjadrenia odporkyne zo dňa 7.12.2015, dokladov o úhradách navrhovateľa, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 9.6.2009 č.k. 11C/18/2009-39 bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť voči dcére I. B.I., nar. XX.X.XXXX, v sume 120,- eur mesačne s účinnosťou od 1.2.2009. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.7.2009. Následne rozsudkom zo dňa 8.4.2010 č.k. 8C/117/2009-55 bola táto vyživovacia povinnosť navrhovateľovi znížená na sumu 100,- eur mesačne do 1.2.2010. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.5.2010. Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči dcére I. bola zrušená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 1.8.2011 č.k. 15C/110/2011-8 s účinnosťou od 1.9.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.9.2011.

Voči synovi M. B., nar. XX.XX.XXXX, bola vyživovacia povinnosť navrhovateľovi určená rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.4.2009 č.k. 5P/5/2009-32 vo výške 120,- eur mesačne od 1.12.2008. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.4.2009. Následne bola táto vyživovacia povinnosť navrhovateľa znížená, a to rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.6.2010 č.k. 13P/50/2010-48, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2010, na sumu 100,- eur mesačne z účinnosťou od 1.3.2010. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 21.5.2014 č.k. 6C/45/2014-11 bola vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči synovi M. zrušená s účinnosťou od 20.2.2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2014.

Na základe návrhu oprávnených, t.j. I. B. a M. B., zastúpených odporkyňou, na začatie exekúcie, bolo súdnemu exekútorovi JUDr. Martinovi Bujnovi dňa 18.12.2009 vydané poverenie na vykonanie exekúcie voči navrhovateľovi na vymożenie zameškaného výživného za obdobie od 1.12.2008 do 31.10.2009 na I. B. vo výške 303,14 eur a na malol. M. B. vo výške 1.320,- eur a ďalej pre bežné mesačné výživné od 1.11.2009 a trovy exekúcie. Na základe námietok navrhovateľa voči exekúcii, tunajší súd uznesením zo dňa 29.3.2010 č.k. 15Er/2245/2009-38 uznal námietky navrhovateľa v časti vymożenia výživného v sume 471,- eur v prospech I. B. za dobu od 1.12.2008 do 31.12.2009 za dôvodné. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že ku dňu 31.12.2009 mal navrhovateľ zameškané výživné na dcéru I. vo výške 72,14 eur a na syna M. vo výške 1.560,- eur. Z uvedeného spisu tiež vyplýva, že dňa 9.5.2014 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 15Er/2245/2009 bolo zistené, že navrhovateľovi boli v čase od mesiaca marec 2011 do marca 2014 vykonávané zrážky z výsluhového dôchodku tak, že v roku 2011 bola odporcovi zrazená (okrem zrážky na trovy exekúcie) suma celkom 1.528,36 eur (po 150,- eur mesačne, okrem mesiaca marec, kedy bola zrážka vo výške 178,36 eur), v roku 2012 suma 1.800,- eur (po 150,- eur mesačne), v roku 2013 to bola suma 1.711,56 eur (po 150,- eur v mesiacoch január až október a po 105,78 eur v mesiacoch november a december) a v roku 2014 suma 317,34 eur (po 105,78 eur mesačne).

Z výpovede navrhovateľa, ako aj z dokladov predložených do spisu tunajšieho súdu sp.zn. 15Er/2245/2009 bolo zistené, že navrhovateľ hradil bežné výživné na I. B. a M. B. poštovými poukázkami, bežné výživné však prevažne neuhradil v plnej výške, v dôsledku čoho mu vznikali ďalšie nedoplatky na výživnom. Z doložených dokladov súd zistil, že v roku 2010 mu takto vznikol nedoplatok na dcéru I. vo výške 245,- eur a v roku 2011 (do 1.9.2011, kedy došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti) na bežnom výživnom prostredníctvom poštových poukážok neuhradil sumu 299,29 eur. Celkovo teda bol dlh na výživnom u navrhovateľa na dcéru I. vo výške 616,43 eur (72,14 eur za rok 2009 + 245,- eur za rok 2010 + 299,29 eur za rok 2011).

Súd z predložených dokladov v spise sp.zn. 15Er/2245/2009 tiež zistil, že navrhovateľovi vznikol nedoplatok na bežnom výživnom, ktoré hradil poštovými poukázkami, aj na syna M.. V roku 2010 mu takto vznikol nedoplatok vo výške 255,- eur, v roku 2011 to bolo 440,- eur, v roku 2012 suma 520,- eur, v roku 2013 to bolo 600,- eur a v roku 2014 k 19.2.2014 mu vznikol nedoplatok vo výške 167,83 eur. Spolu teda navrhovateľ mal nedoplatok na syna M. vo výške 3.542,83 eur (vrátane nedoplatku za rok 2009 v sume 1.560,- eur).

V konaní si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.979,28 eur ako preplátku na výživnom na dcéru I.. Z dokladov o úhradách navrhovateľa, ako aj prehľadu o vykonaní zrážok z výsluhového

dôchodku a oznámenia Ministerstva vnútra SR zo dňa 20.3.2014 (v spise sp.zn. 15Er/2245/2009 na čl. 141), ale aj z výpovedí účastníkov v konaní vyplynulo, že navrhovateľ poukazoval platby na bežné výživné poštovými poukážkami tak, že výživné na dcéru I. poukazoval priamo do jej rúk a na syna M. do rúk odporkyne. Zrážky z výsluhového dôchodku boli vyplácané len do rúk odporkyne.

Z výpovede odporkyne v konaní bolo zistené, že dcéra účastníkov - I. B. sa odsťahovala z domácnosti odporkyne od 1.9.2011. Výživné, ktoré bolo odporkyňi naďalej poukazované zrážkami z výsluhového dôchodku aj na dcéru I., jej odporkyňa neodovzdávala, prostriedky použila pre syna M. alebo na domácnosť.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, i keď nie v celom rozsahu. Navrhovateľ si voči odporkyňi uplatnil nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, ktoré získala odporkyňa v dôsledku preplatenia jeho vyživovacej povinnosti voči dcére I. B.. Dokazovaním bolo preukázané, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči I. B. zanikla ku dňu 1.9.2011. Zrážky na výživné z výsluhového dôchodku však navrhovateľovi boli vykonávané naďalej až do marca 2014. Tieto zrážky boli poukazované do rúk odporkyne, čo vyplýva z oznámenia Ministerstva vnútra SR v konaní sp.zn. 15Er/2245/2009 a v konaní to potvrdila aj odporkyňa. Ako už bolo uvedené vyššie, z dokladov predložených navrhovateľom v konaní sp.zn. 15Er/2245/2009 bolo zistené, že navrhovateľ mal dlh na výživnom na dcéru I. vo výške 616,43 eur (72,14 eur za rok 2009 + 245,- eur za rok 2010 + 299,29 eur za rok 2011). Zároveň mu však vznikol aj dlh na syna M. vo výške 3.542,83 eur. Z prehľadu vykonaných zrážok vyplýva, že v roku 2011 bola odporcovi zrazená (okrem zrážky na trovy exekúcie) suma celkom 1.528,36 eur (po 150,- eur mesačne, okrem mesiaca marec, kedy bola zrážka vo výške 178,36 eur), v roku 2012 suma 1.800,- eur (po 150,- eur mesačne), v roku 2013 to bola suma 1.711,56 eur (po 150,- eur v mesiacoch január až október a po 105,78 eur v mesiacoch november a december) a v roku 2014 suma 317,34 eur (po 105,78 eur mesačne).

Vzhľadom k tomu, že výška výživného na obe deti bola navrhovateľovi určená rovnakou sumou, súd vychádzal z toho, že polovica zrazenej a odporkyňi vyplatenej sumy predstavovala výživné na I. B. a polovica na v tom čase malol. M. B.. Takto v roku 2011 (od marca do decembra) bola na výživu I. B.Š. odporkyňi vyplatená suma po 75,- eur mesačne, okrem mesiaca marec, kedy to bola suma 89,18 eur; v roku 2012 to bola suma po 75,- eur mesačne; v roku 2013 v mesiacoch január až október to bola suma po 75,- eur mesačne a v mesiacoch november a december to bola suma po 52,89 eur; v roku 2014 v mesiacoch január až marec to bola suma po 52,89 eur. Celkovo teda od marca 2011 do marca 2014 boli navrhovateľovi vykonané zrážky na výživu dcéry I. vo výške 2.678,63 eur. Po odpočítaní nedoplatku vo výške 616,43 eur, ktorý navrhovateľovi na dcéru I. vznikol, navrhovateľ preplatil na výživu dcéry I. sumu 2.062,20 eur. Súčasne však súd z dokladov doložených do konania sp.zn. 15Er/2245/2009 zistil, že navrhovateľ mal voči synovi M. nedoplatok na výživnom vo výške 3.542,83 eur (k 31.12.2009 vo výške 1.560,- eur; za rok 2010 to bol nedoplatok vo výške 255,- eur; za rok 2011 vo výške 440,- eur; za rok 2012 vo výške 520,- eur; za rok 2013 vo výške 600,- eur; za rok 2014 /do 19.2.2014/ vo výške 167,83 eur). Za obdobie od marca 2011 do marca 2014 boli navrhovateľovi vykonané zrážky z výsluhového dôchodku na výživu syna M. v rovnakej výške ako na I. B., t.j. v sume 2.678,63 eur. Navrhovateľovi však na M. vznikol nedoplatok vo výške 3.542,83 eur, t.j. navrhovateľovi zostalo neuhradené výživné na syna vo výške 864,20 eur. V konaní bolo preukázané, že zrážky z výsluhového dôchodku na výživné pre I. B. boli vyplácané do rúk odporkyne, ktorá v konaní uviedla, že tieto prostriedky dcére I. po tom, čo sa v septembri 2011 z domácnosti odsťahovala, neodovzdala, ale ich spotrebovala na syna M., prípadne do domácnosti. Súd preto pri hodnotení nároku navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu preplateného výživného považoval za spravodlivé, aby bola suma, ktorú navrhovateľ dlhoval na syna M., odpočítaná od sumy preplatku, ktorý bol vyplatený odporkyňi z titulu výživného na dcéru I.. Súd teda od sumy preplateného výživného na I. B. 2.062,20 eur odpočítal neuhradené výživné na syna M. vo výške 864,20 eur. Podľa názoru súdu sa odporkyňa bezdôvodne neobohatila o sumu 864,20 eur, keďže bolo z jej výpovede preukázané, že prostriedky, ktoré jej boli zo strany Ministerstva vnútra SR poukazované, použila sčasti na syna M. a vykonané zrážky na syna M. nepostačovali na úhradu nedoplatku, ktorý navrhovateľovi voči synovi M. vznikol. Na základe uvedeného teda súd považoval nárok navrhovateľa

za odôvodnený v časti o zaplatenie sumy 1.198,- eur. V tejto výške považoval súd za preukázané, že navrhovateľovi boli vykonané zrážky z výsluhového dôchodku nad rámec jeho povinnosti, teda bez právneho dôvodu a táto suma bola vyplatená do rúk odporkyne, ktorá ich spotrebovala.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd rozhodol tak, že odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.198,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Odporkyňa v konaní uvádzala, že navrhovateľovi by nemala z čoho prípadný dlh uhradiť, pretože má príjem len z dôchodku vo výške 131,20 eur a z práce na dohodu, kde dosahuje len minimálny príjem. Súd preto v súvislosti s povinnosťou odporkyne nerozhodoval o možnosti uhradiť dlh v splátkach, keďže vzhľadom na príjmové pomery odporkyne je zrejme, že nie je v jej schopnostiach dlh splácať v splátkach primeraných výške dlhu.

Navrhovateľ si voči odporkyni uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1.979,28 eur, súd za dôvodný považoval jeho nárok len vo výške 1.198,- eur. V prevyšujúcej časti preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ si v konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.979,28 eur, priznaná mu bola suma 1.198,- eur. V konaní úspech navrhovateľa teda predstavuje 60,53%, neúspech potom predstavuje 39,47%. Prevažný úspech v konaní mal teda navrhovateľ, jeho čistý úspech v konaní predstavuje 21,06% a v tomto rozsahu mu vznikol nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľovi vznikli v konaní trovy v súvislosti s úhradou súdneho poplatku za podaný návrh v sume 118,50 eur. 21,06% zo sumy 118,50 eur predstavuje sumu 24,96 eur a v tejto sume súd navrhovateľovi nárok aj priznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.